

на христіяны-тѣ ся увеличи, толкова повече ся увеличи страхъ-тѣ на языческы-тѣ царіе, щото чрѣзь многочисленность-тѣ си щѣть станѣть опасны за правителство-то; и въ невѣріе-то не знаяхъ другъ способъ за да отстранявать тѣзи мнимж опасность освѣнь чрѣзь уничтожаваніе-то. По нѣкогаждъ гоненія-та станяхъ и безъ царскж заповѣдь отъ управители-тѣ на Римскы-тѣ области, кои-то бѣхж непріатели на Христіяны-тѣ. Нѣ скрываета-та причина трѣбва да ся търси въ враждж-тѣ на естественный человекъ противъ Бога и слово-то му —, въ ненависть на тьминж-тѣ противъ свѣтлинж-тѣ коя-то обличява — въ стараніе-то да ся избавять отъ вѣстители-тѣ на покаяніе-то, кои-то съ думы-тѣ си, както и съ живѣяніе-то си свидѣтельствувахъ постоянно противъ грѣхове-тѣ имъ. Чясто мирни-тѣ христіяне ся зехж за бунтовнически-тѣ Іудеи и трѣбваше да страдажтъ невинно. Тѣй въ врѣме-то на царь — *Адриана* кога-то единъ Іудейскый измамитель Симеонъ, *Бархохеба* (звѣздный сынъ), послѣ Баръ-Косіба (лѣжный сынъ) нареченъ, (132 год.) съ голѣмо число приверженници на ослѣплены Іудеи ся подигнж противъ Римляны-тѣ и кой-то слѣдъ еднж продължителнж войнж съ много стотысящи отъ Іудеи-тѣ быде истребленъ, погынжхж и много Христіяни ако и Бархохеба самъ си гы силно прислѣдвалъ. Нито една отъ земы-тѣ въ кождо Христіанство-то быде въведено не было пощадено отъ гоненіе-то. Ограбихж вѣщи-тѣ и имоть-тѣ на Христія-